

Waar was de man met de hoed op 14 maart ...

Beste ,

In de jaren 1980, had ik stemrecht: maar ik wilde graag 'blanco' kunnen stemmen.

Dat kon toen niet: en nu ook niet:

Maar ik bedacht mij al een tijdje geleden: - boekjes lezend - in de trein.

Er is een verschil:

In de jaren 1980 ging ook alles anders.

Toen: uit de verzuiling gerakend: was er in feite niet zoveel te kiezen, maar het kiezen werd breed uitgemeten. KVP of Onbudsman, Mies of Hilterman, of tóch Fons, of toch die massa: Hadimassa. Of was dat allemaal ouwe tril: Disco en Neon, Saturdaynight fever: wie doet ons wat. JesusChrist Superstar: Once upon a time ... in the west.

-de keuze is nu ! Er valt wat te kiezen ! kiezen dan !

... vele, vele partijen en partijtjes later.

Nu, met de verzuiling vèr achter ons, is de keuzevrijheid uitgebroken.

We mogen allemaal kiezen: maar de verwarring is er in feite niet méér om geworden.

Het lijkt op die vervlogen tijden, maar de verwarring is gemaakt tot een nieuw élan.

Je moet het snappen: anders ben je achter. Dan heb je het niet begrepen.

Het was zéker niet anders dan in de tijd van de grieken. Protagoras <<< goed gespeld! was in voortuitstrevend, in feite de opponent van Socrates.

Socrates hield niet van het "volks gestemde" recht.

Het volk dient bestuurd. (veel later door Machiavelli, nog eens dunnetjes over gedaan)

Socrates was in feite vóór afstand tussen het volks; de burgerrechten; én het 'grotere bestuur' uitgemaakt door denkers.

(tja, en daar zit politiek tussen: iets wat Socrates niet heeft kunnen oplossen: vandaar de gifbeker waartoe hij werd -veroordeeld- / -uitgenodigd-)

> uitgenodigd tot de gifbeker: Protagoras hield als redenaar Socrates aan z'n eigen woorden. De hypocrisie, of te wel: het redeneren naar merites: zoals dat nu ook wordt gebezigd. De merites.

Socrates bracht immers de jeugd tot denken. En dát hoort niet in een samenleving; een ordening waarvan Socrates zélf ook onderdeel uitmaakte, maar propgeerde:

... het volk, is apart en op afstand van het bestuur.

... en de democratisch manier van: hoe komen wij tot bestuur ... ?

Daar beet Socratis in feite in zijn eigen voet; in zijn eigen denken.

Hoe komt het volk tot bestuur: dat heeft Socrates niet kunnen oplossen. Hij was aardig op weg. Maar op de merites: in het redeneren, was Socrates in feite een onrust stoker: niet anders dan het populisme nu. Wel praten maar geen (bestuurlijke) oplossingen.

Tot op de dag van vandaag: met alle ingewikkelde economie: is er wat dat betreft niet zoveel veranderd. Ook in de (oud) romeinse tijd, is er in feite nooit een oplossing verzonnen.

Hoe verzinnen wij voor elkaar een eerlijke manier van bestuur ?

We gaan het zien op 15 maart. En verder uiteraard:

- als u begrijpt wat ik bedoel -
BOMMEL

(hoe zat dat nou ook alweer met die holle appel ;-)
Hoe heette die koning ook alweer ?
KONING HOLLEWIJN

Was het niet die grote schrijver: die verhaalde van een jongetje achter het schilderij ?
BOMANS

Maar toen het jongetje besloot om al zijn deelgenoten (de insekten enzo) mee te nemen:
naar zijn wederom gevonden huis: (dat kleine insektenboek - weet u wel-) waren zijn
familieleden niet zo blij.
Maar het insectenboek was huiswerk.
SOLMES

Tja, zo gaan die dingen.

Toch blijft het mooi. Zeker omdat ik het zo even heb kunnen opschrijven.

De man met de hoed heeft het goedgekeurd.
- maar die mag niet gaan stemmen-

Misschien maar beter zo.

16 maart vertel ik hoe het verder ging.

$\frac{M}{()}$
 $(>$
 $/ \backslash$

(c) 2017